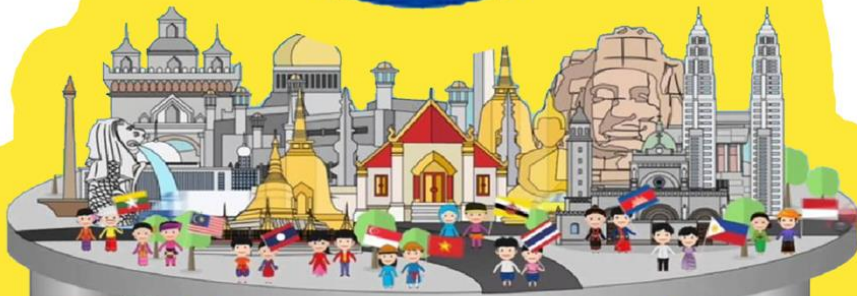

กฎบัตรอาเซียน

AEC

APSC

ASCC

บทที่ 3

กฎบัตรอาเซียน

ผศ.แพรภัทรา เขียวชะอุ่ม
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

อาเซียน: การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2015

ประกาศการรวมตัว
เป็นประชาคม
อาเซียนในปี ค.ศ
2020 ที่ประกอบด้วย
สามเสาหลักได้แก่
APSC, AEC และ
ASCC ในปฏิญญา
บาหลี 2 พ.ศ.2546

12th ASEAN
Summit

ปฏิญญาเซบู
ฟิลิปปินส์

เลื่อนเวลา
การรวมตัว
เป็นประชาคม
อาเซียนเร็วขึ้นเป็น
ภายในปี 2015

รับรองกฎบัตร
อาเซียน
(ASEAN Charter)

รับรอง

AEC Blueprint

20 พ.ย. 2550

สิงคโปร์

14th

ASEAN
Summit

รับรอง APSC

Blueprint

รับรอง ASCC

Blueprint

15 ธ.ค. 2551

ไทย

9th ASEAN Summit

บาหลี อินโดนีเซีย

13th ASEAN Summit

ข้อตกลงร่วม

ความเป็นมาของกฎบัตรอาเซียน

หลังยุคสงครามเย็นเป็นต้นมาอาเซียนมีบทบาทและความสำคัญลดลงไป เพราะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบทใหม่ ไม่สามารถจัดการกับความท้าทายและภัยคุกคามของโลกยุคปัจจุบัน เช่น โรคระบาด การก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ สิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ ได้ดีนัก เพราะยังขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพและมีหลักการบางอย่าง โดยเฉพาะหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในประเทศสมาชิก ที่เป็นอุปสรรคต่อการแก้ปัญหาร่วมกัน ตลอดจนการมีงบประมาณจำกัด กฎบัตรจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้

ความเป็นมาของกฎบัตรอาเซียน

จุดเริ่มต้นของกฎบัตรอาเซียนมาจาก

การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 11 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

อาเซียนควรมีกฎบัตรที่ประกอบไปด้วยหลักการพื้นฐานของอาเซียน เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และโครงสร้างของความร่วมมือที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของการมุ่งไปสู่ประชาคมอาเซียน

กระบวนการจัดทำกฎบัตรอาเซียนจึงเริ่มเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2548 ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 11 โดยผู้นำอาเซียนได้ลงนามใน “**ปฏิญญากัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน**” เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำกฎบัตรอาเซียน และ **แต่งตั้งคณะผู้ทรงคุณวุฒิการยกร่างกฎบัตรอาเซียน (EPG)**

ความเป็นมาของกฎบัตรอาเซียน

การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ที่ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ คณะผู้ทรงคุณวุฒิเรื่องกฎบัตรอาเซียนได้นำเสนอรายงานต่อผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียน และผู้นำอาเซียนได้มอบหมายให้คณะทำงานระดับสูงในการยกร่างกฎบัตรอาเซียน (High Level Task Force on the ASEAN Charter-HLTF) ยกร่างกฎบัตรให้แล้วเสร็จใน 1 ปี เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์ ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550

การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 ปี พ.ศ.2550 ที่ประเทศสิงคโปร์ ได้เกิดความตกลงทางประวัติศาสตร์ ในช่วงเวลาที่อาเซียนก่อตั้งครบรอบ 40 ปี คือ ผู้นำอาเซียนได้ลงนาม **ปฏิญญาสิงคโปร์ว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน**

ประกาศรับรองกฎบัตรสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือเรียกว่า **กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)**

ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน

ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ที่สิงคโปร์

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 และ

ได้ประกาศปฏิญญาให้รัฐสมาชิกให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน

ครบทั้ง 10 ประเทศ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551

กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลบังคับใช้ตั้งแต่

การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ไทย

วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

1. เพื่อให้อาเซียนเป็นองค์การที่มีกฎกติกาในการทำงาน โดยการสร้าง

กลไกชักจูงประเทศสมาชิกปฏิบัติตามพันธกรณีตามข้อตกลงต่างๆ ของอาเซียน ทั้งในรูปแบบการสอดส่องดูแลและการลงโทษเมื่อมีการฝ่าฝืนพันธกรณี เช่น การระงับสิทธิ์บางประการในการเป็นสมาชิก การจัดให้มีกลไกระงับข้อพิพาทสำหรับข้อตกลงในทั้ง 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน และการให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียน เพื่อให้อาเซียนมีสถานะทางกฎหมายเป็นที่ยอมรับในประเทศสมาชิก และสามารถทำนิติกรรมต่างๆ ในนามประเทศสมาชิกได้ตามที่ได้รับมอบหมาย

2. เพื่อทำให้อาเซียนเป็นองค์การที่มีประชาชนในประเทศสมาชิกเป็น

ศูนย์กลาง มุ่งมั่นให้กิจกรรมในอาเซียนก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงกับประชาชน เช่น เรื่องการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน การลดความยากจน และการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชน รวมถึง รัฐสภา เอ็นจีโอ ภาคธุรกิจเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของอาเซียนมากขึ้น และสามารถเสนอแนะข้อคิดเห็นต่อองค์การที่มีอำนาจตัดสินใจในอาเซียนได้

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

3. ทำให้อาเซียนเป็นองค์การที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (more effective)

การปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจ จากเดิมที่ใช้หลักฉันทามติในทุกเรื่องซึ่งยากต่อการตัดสินใจหาข้อยุติในกรณีเร่งด่วน ก็อาจมีการตัดสินใจโดยการลงคะแนนเสียง บางเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องอ่อนไหวและ จัดสร้างองค์การใหม่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การยกระดับการประชุมระดับผู้นำให้มีความถาวรและเป็นสถาบัน (institutionalize) เพื่อเสริมสร้างเจตจำนงทางการเมืองในการสร้างประชาคมอาเซียน รวมทั้งการปรับปรุงรูปแบบการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศ การเพิ่มอำนาจและความรับผิดชอบให้แก่สำนักเลขาธิการอาเซียน แลเลขาธิการ รวมถึงการจัดตั้งสำนักผู้แทนถาวรของประเทศสมาชิกประจำอาเซียน รวมถึงการสร้าง ความยืดหยุ่นในการตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายใน

4. ทำให้อาเซียนมีงบประมาณที่เพียงพอและยั่งยืนในการดำเนินกิจการต่าง ๆ

รวมทั้งเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกเก่าและใหม่

สาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด รวม 55 ข้อ

1. การจัดตั้งคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
2. การให้อำนาจเลขาธิการสอดส่องและรายงานการทำข้อตกลงของรัฐสมาชิก
3. การจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิก
4. การให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรอาเซียนอย่างร้ายแรง
5. การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นในการตัดสินใจหากไม่มีฉันทามติ

สาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน

6. ส่งเสริมการปรึกษาหารือกันระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อแก้ปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ร่วม ซึ่งทำให้การตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายในมีความยืดหยุ่นมากขึ้น
7. การเพิ่มบทบาทประธานอาเซียนเพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที
9. การเปิดช่องให้อาเซียนสามารถปฏิสัมพันธ์กับองค์การภาคประชาสังคมมากขึ้น และการปรับปรุงโครงสร้างองค์การให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การให้มีประชุมสุดยอดอาเซียน 2 ครั้งต่อปี จัดตั้งคณะมนตรีเพื่อประสานความร่วมมือในแต่ละ 3 สาขาหลัก และการมีคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมของอาเซียน เป็นต้น

อารัมภบทการลงนามจัดตั้งกฎบัตรอาเซียน

1. บรรดาประชาชนของรัฐสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยมีประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของ **บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม** เป็นผู้แทน
2. รับทราบด้วยความพึงพอใจในความสำเร็จอย่างสูงและการขยายตัวของอาเซียนนับตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการประกาศใช้ปฏิญญาอาเซียน
3. ระลึกถึงการตัดสินใจจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตามแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ปฏิญญาแก้วลาลัมเปอร์ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน และปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียน

อาร์มภบทการลงนามจัดตั้งกฎบัตรอาเซียน

4. ตระหนักถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประชาชนและรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความผูกพันกันทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนมีวัตถุประสงค์เดียวกันและชะตากรรมร่วมกัน
5. ได้รับแรงบันดาลใจและรวมกันภายใต้วิสัยทัศน์เดียวกัน อัตลักษณ์เดียวกัน และประชาคมที่มีความเอื้ออาทรเดียวกัน
6. รวมกันด้วยความปรารถนาเดียวกันและเจตจำนงร่วมกันที่จะดำรงอยู่ในภูมิภาคแห่งสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพที่ถาวร มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มีความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางสังคมร่วมกัน และที่จะส่งเสริมผลประโยชน์อุดมการณ์ และความมุ่งมาดปรารถนาที่สำคัญของเรา
7. เคารพความสำคัญพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือ และหลักการแห่งอธิปไตยความเสมอภาค บุรณภาพแห่งดินแดน การไม่แทรกแซงกัน ฉันทามติและเอกภาพในความหลากหลาย

อาร์มภบทการลงนามจัดตั้งกฎบัตรอาเซียน

8. ยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
9. ตกลงใจที่จะทำให้แน่ใจถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และ ตั้งมั่นให้ความเป็นอยู่ที่ดี การดำรงชีวิตและสวัสดิการของประชาชนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน
10. เชื่อมมั่นในความจำเป็นที่จะกระชับสายสัมพันธ์ที่มีอยู่ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระดับภูมิภาค เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่มีความเหนียวแน่นทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบทางสังคม เพื่อที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความท้าทายและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต

อาร์มภบทการลงนามจัดตั้งกฎบัตรอาเซียน

11. ผู้กพันธ์ที่จะเร่งสร้างประชาคมโดยผ่านความร่วมมือและการรวมตัวในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาบาหลีว่าด้วยข้อตกลงอาเซียนฉบับที่ 2

12. ในการนี้ จึงตกลงที่จะจัดทำกรอบทางกฎหมายและทางสถาบันของอาเซียนโดยกฎบัตรนี้

13. ประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาประชุมกันที่สิงคโปร์ ในวาระประวัติศาสตร์ครบรอบ 40 ปี ของการก่อตั้งอาเซียน ได้เห็นชอบกับกฎบัตรอาเซียนนี้

บทบัญญัติของกฎบัตรอาเซียน

สาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียนบทบัญญัติ 13 หมวด รวม 55 ข้อย่อย

หมวด	บทบัญญัติ	หัวข้อย่อย
1	วัตถุประสงค์และหลักการ (purposes and principles)	2
2	สภาพบุคคลตามกฎหมาย (legal personality)	1
3	สมาชิกภาพ (membership)	3
4	องค์การ (organs)	9
5	องค์ภาวะที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (entities associated with ASEAN)	1
6	ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ (immunities and privileges)	3
7	การตัดสินใจ (decision-making)	2
8	การระงับข้อพิพาท (settlement of disputes)	7
9	งบประมาณและการเงิน (budget and finance)	2
10	การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน (administration and procedure)	4
11	อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ (identity and symbols)	6
12	ความสัมพันธ์ภายนอก (external relations)	6
13	บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย (general and final provisions)	9
รวม	13 หมวด	55

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ (purposes and principles)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 1	วัตถุประสงค์และหลักการ (purposes and principles)
ข้อย่อที่ 1	วัตถุประสงค์ (purposes)
ข้อย่อที่ 2	หลักการ (principles)

1. เพื่อธำรงรักษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ กับทั้งเสริมสร้างคุณค่าทางสันติภาพในภูมิภาคให้มากขึ้น
2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวสู่สภาวะปกติของภูมิภาคโดยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรมให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
3. เพื่อธำรงรักษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์และปราศจากอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอื่น ๆ ทุกชนิด
4. เพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนและรัฐสมาชิกของอาเซียนอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้โดยสันติในสถานะที่เป็นธรรม มีประชาธิปไตยและมีความสมานสามัคคี

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ (purposes and principles)

5. เพื่อสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ ความมั่นคง มีความสามารถในการแข่งขันสูง และมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจซึ่งมีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้า บริการ และการลงทุน การเคลื่อนย้ายที่ได้รับความสะดวกของนักธุรกิจ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้มีความสามารถพิเศษและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุน

6. เพื่อบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาในอาเซียนผ่านความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความร่วมมือ

7. เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ (purposes and principles)

8. เพื่อเผชิญหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติต่อสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ อาชญากรรมข้ามชาติ และสิ่งท้าทายข้ามพรมแดนอื่นๆ

9. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้แน่ใจว่ามีการคุ้มครองสภาพแวดล้อมในภูมิภาค ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติในภูมิภาค การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในภูมิภาค และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในภูมิภาค

10. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยผ่านความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในเรื่องการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแห่งประชาคมอาเซียน

11. เพื่อเพิ่มพูนความอยู่ดีกินดีและการดำรงชีวิตของประชาชนอาเซียนด้วยการให้ประชาชนมีโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคม และความยุติธรรม

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ (purposes and principles)

12. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มั่นคง และปราศจากยาเสพติด สำหรับประชาชนของอาเซียน

13. เพื่อส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทุกภาคส่วนของ สังคมได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากกระบวนการรวมตัว และการสร้างประชาคมของอาเซียน

14. เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนด้วยการส่งเสริมความสำนึกถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมรดกของภูมิภาคยิ่งขึ้น

15. เพื่อธำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์กลางและบทบาทเชิงรุกของอาเซียนใน สถานะพลังขับเคลื่อนขั้นแรกของความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับ หุ้นส่วนนอกภูมิภาคในภาพแบบของภูมิภาคที่เปิดกว้าง โปร่งใส และไม่ปิดกั้น

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ ข้อย่อยที่ 2 หลักการ

1. ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามข้อ 1 อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันและยึดมั่นในหลักการพื้นฐานที่ปรากฏในปฏิญญา ความตกลงอนุสัญญา ข้อตกลง สนธิสัญญา และตราสารอื่นๆ ของอาเซียน
2. อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนจะปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้
 - 2.1 การเคารพเอกราชอธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง
 - 2.2 ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค
 - 2.3 การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่ว่าจะใช้หรือการใช้กำลังหรือการกระทำอื่นใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ ข้อย่อยที่ 2 หลักการ

2.4 การอาศัยการระงับข้อพิพาทโดยสันติ

2.5 การไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐสมาชิกอาเซียน

2.6 การเคารพสิทธิของรัฐสมาชิกทุกรัฐในการดำรงประชาชาติของตนโดยปราศจากการแทรกแซง การบ่อนทำลาย และการบังคับ จากภายนอก

2.7 การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน

2.8 การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตยและรัฐบาลตาม รัฐธรรมนูญ

2.9 การเคารพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ ข้อย่อยที่ 2 หลักการ

2.10 การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ

2.11 การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียน หรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน

2.12 การเคารพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างของประชาชนอาเซียน โดยเน้นคุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนในจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 1 วัตถุประสงค์และหลักการ ข้อย่อยที่ 2 หลักการ

2.13 ความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทาง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็ง ขัน การมองไปภายนอก การไม่ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ

2.14 การยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคีและระบอบของอาเซียนซึ่งมีกฎเป็น พื้นฐาน สำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และ การลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อไปสู่การขจัดการกีดกันทั้งปวงต่อการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 2 สถาปบุคคลตามกฎหมาย (legal personality)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 2	สถาปบุคคลตามกฎหมาย (legal personality)
ข้อย่อยที่ 3	สถาปบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน (legal personality of ASEAN)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 2 สถาปบุคคลตามกฎหมาย
ข้อย่อยที่ 3 สถาปบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน
คือ

“อาเซียนมีฐานะ**องค์การระหว่างประเทศ**ในระดับรัฐบาล”
และได้รับสถาปบุคคลตามกฎหมายโดยกฎบัตรนี้

บทบัญญัติกฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (membership)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 3	สมาชิกภาพ (membership)
ข้อย่อยที่ 4	รัฐสมาชิก (member states)
ข้อย่อยที่ 5	สิทธิและพันธกรณี (rights and obligations)
ข้อย่อยที่ 6	การรับสมาชิกใหม่ (admission of new members)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 3 สมาชิกภาพ ข้อย่อยที่ 4 รัฐสมาชิก

รัฐสมาชิกอาเซียน ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

บทบัญญัติกฏบัตรอาเซียนหมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (membership)

กฏบัตรอาเซียนหมวดที่ 3 สมาชิกภาพ ข้อย่อยที่ 5 สิทธิและพันธกรณี

1. ให้รัฐสมาชิกมีสิทธิและพันธกรณีที่เท่าเทียมกันภายใต้กฏบัตรนี้
2. ให้รัฐสมาชิกมีมาตรการที่จำเป็นทุกประการอันรวมถึงการออกกฎหมายภายในที่เหมาะสม เพื่ออนุวัติบทบัญญัติของกฏบัตรนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดของรัฐสมาชิก
3. ในกรณีการละเมิดกฏบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้นำข้อ 20 มาใช้บังคับ

บทบัญญัติกฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (membership)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 3 สมาชิกภาพ ข้อย่อยที่ 6 การรับสมาชิกใหม่

1. กระบวนการในการสมัครและการรับสมาชิกของอาเซียนให้กำหนดโดยคณะกรรมการประสานงานอาเซียน
 2. การรับสมาชิกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้
 - 2.1 ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 - 2.2 การยอมรับโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง
 - 2.3 การตกลงที่จะผูกพันและเคารพกฎบัตรนี้
 - 2.4 ความสามารถและความเต็มใจที่จะปฏิบัติพันธกรณีของสมาชิกภาพ
 3. การรับสมาชิกให้ตัดสินโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประสานงานอาเซียน
 - 4 รัฐผู้สมัครจะได้รับเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อได้ลงนามภาคยานุวัติสารกฎบัตรนี้
- ข้อ 20 หมายถึง หมวดที่ 7 การตัดสินใจ กฎบัตรอาเซียนข้อย่อยที่ 20 การปรึกษาหารือและฉันทามติ

จากกฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 3 สมาชิกภาพ ข้อย่อยที่ 6 การรับสมาชิกใหม่ นั้น แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดและขั้นตอนในการรับสมาชิกใหม่ของอาเซียน ซึ่งประเทศติมอร์-เลสเต (Timor-Leste) ซึ่งได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2554 แต่กลุ่มอาเซียนได้ชี้แจงหลังการประชุมคณะมนตรีประสานงานอาเซียนครั้งที่ 2 ในวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2555 ว่า การสมัครเข้าเป็นสมาชิกของติมอร์-เลสเตจะยังไม่ถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 21 จึงทำให้ติมอร์-เลสเต ยังไม่มีรายชื่อเข้าร่วมในประเทศสมาชิกในขณะนี้ **เพราะยังไม่ได้รับฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน** ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีประสานงานอาเซียน ประเทศติมอร์-เลสเต จึงอยู่ในฐานะผู้สังเกตการณ์ของอาเซียนต่อไป สรุปได้ว่า การระบุว่าที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ต้องเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น ชี้ให้เห็นว่าอาเซียนก่อตั้งขึ้นตามแนวคิดการรวมกลุ่มแบบภูมิภาคนิยม โดยมุ่งพัฒนาประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันส่งผลให้ภูมิภาคนี้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมถึงรายละเอียดที่สำคัญอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียน

Timor-Leste
to become a member-state of ASEAN

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์กร (organs)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 4	องค์กร (organs)
ข้อย่อยที่ 7	ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit)
ข้อย่อยที่ 8	คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN coordinating council)
ข้อย่อยที่ 9	คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN community councils)
ข้อย่อยที่ 10	องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN sectoral ministerial bodies)
ข้อย่อยที่ 11	เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน (secretary general of ASEAN and ASEAN secretariat)
ข้อย่อยที่ 12	คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (committee of permanent representatives to ASEAN)
ข้อย่อยที่ 13	สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN national secretariats)
ข้อย่อยที่ 14	องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน (ASEAN human rights body)
ข้อย่อยที่ 15	มูลนิธิอาเซียน (ASEAN foundation)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ ข้อย่อที่ 7 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

1. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนประกอบด้วยประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิก
2. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) มีภารกิจ ดังนี้
 - 2.1 เป็นองค์การสูงสุดในการกำหนดนโยบายของอาเซียน
 - 2.2 พิจารณาหารือ ให้แนวนโยบาย และตัดสินใจในประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอาเซียน ในเรื่องสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก และในทุกประเด็นที่ได้มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และองค์การระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขา
 - 2.3 สั่งการให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในแต่ละคณะมนตรีที่เกี่ยวข้องให้จัดการประชุมเฉพาะกิจระหว่างรัฐมนตรี และหารือประเด็นสำคัญเกี่ยวกับอาเซียน ที่มีลักษณะคาบเกี่ยวระหว่างคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ ทั้งนี้ ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนรับรองกฎการดำเนินการประชุมดังกล่าว

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ ข้อย่อที่ 7 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

2.4 ตอบสนองสถานการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่ออาเซียนโดยดำเนิน
มาตรการที่เหมาะสม

2.5 ตัดสินใจในเรื่องที่มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
ภายใต้หมวดที่ 7 และหมวดที่ 8

2.6 อนุมัติการจัดตั้งและการยุบองค์การระดับรัฐมนตรีเฉพาะ
สาขาและสถาบันอื่นๆ ของอาเซียน

2.7 แต่งตั้งเลขาธิการอาเซียน ที่มีชั้นและสถานะเทียบเท่า
รัฐมนตรีซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับความไว้วางใจและตามความพอใจ
ของประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล ตามข้อเสนอแนะของที่ประชุม
รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ ช้อย่อยที่ 7 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนมีหน้าที่ดังนี้

3.1 จัดประชุม 2 ครั้งต่อปี และให้รัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพ และ

3.2 เรียกประชุม เมื่อมีความจำเป็น ในฐานะการประชุมพิเศษหรือเฉพาะกิจ โดยมีประธานการประชุมเป็นรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน โดยจัดในสถานที่ที่รัฐสมาชิกอาเซียนจะตกลงกัน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 8 คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนและประชุมกันอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปี
2. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียน มีหน้าที่ ดังนี้
 - 2.1 เตรียมการประชุมของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - 2.2 ประสานการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - 2.3 ประสานงานกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสอดคล้องกันของนโยบาย ประสิทธิภาพ และความร่วมมือระหว่างกัน
 - 2.4 ประสานงานรายงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน ซึ่งเสนอที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - 2.5 พิจารณารายงานประจำปีของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับงานของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 8 คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

2.6 พิจารณารายงานของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับหน้าที่และการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการอาเซียนและองค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.7 เห็นชอบการแต่งตั้งและการยุติน้ำที่ของรองเลขาธิการอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน และ

2.8 ปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรนี้ หรือหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนได้รับการสนับสนุนโดยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

4. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละเสาหลักของเสาหลักทั้งสามของประชาคมอาเซียนให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

กฎบัตรหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 9 คณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่าง ๆ

1. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่าง ๆ ประกอบด้วยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะมีองค์การระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตน
- 3 .ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนของรัฐตนสำหรับการประชุมคณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

กฎบัตรหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 9 คณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่าง ๆ

- 4.1 ทำให้แน่ใจว่ามีการอนุมัติข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่เกี่ยวข้อง
- 4.2 ประสานการปฏิบัติงานของสาขาต่างๆ ที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และในประเด็นซึ่งคาบเกี่ยวกับคณะมนตรีประชาคมอื่น ๆ
- 4.3 เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบข่าย การดำเนินงานของตน
5. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี และมีประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีที่เหมาะสมจากรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน
6. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 10 องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

1. ให้องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา มีหน้าที่ ดังนี้
 - 1.1 ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์การที่มีอยู่
 - 1.2 ปฏิบัติตามความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของแต่ละองค์การ
 - 1.3 เสริมสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์การให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียนและการสร้างประชาคมอาเซียน
 - 1.4 เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีประชาคมอาเซียนของแต่ละองค์การ
2. องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาแต่ละองค์การอาจมีเจ้าหน้าที่อาวุโสและองค์การย่อยที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตน โดยเลขาธิการอาเซียนรับเรื่องตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการของผู้แทนถาวรประจำอาเซียน โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 11 เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ และให้ได้รับการเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน **บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร** โดยคำนึงถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความเท่าเทียมกันทางเพศ

2. ให้เลขาธิการอาเซียน มีหน้าที่ดังนี้

2.1 ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งระดับสูงนี้ โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎบัตรฉบับนี้และตราสาร พิธีสาร และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

2.2 อำนวยความสะดวกและสอดส่องดูแลความคืบหน้าในการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของอาเซียน และเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียนต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อที่ 11 เลขานุการอาเซียนและสำนักงานเลขานุการอาเซียน

2.3 เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และองค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียน เฉพาะสาขา และการประชุมอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.4 เสนอข้อคิดเห็นของอาเซียนและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตาม แนวนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ ที่เลขานุการอาเซียน ได้รับมอบหมาย และ

2.5 เสนอแนะการแต่งตั้งและการยุติน้ำที่ของรองเลขานุการอาเซียนต่อคณะมนตรีประสานงานอาเซียนเพื่อให้ความเห็นชอบ

3. ให้เลขานุการอาเซียนเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของอาเซียนด้วย

4. ให้เลขานุการอาเซียนได้รับการสนับสนุนจากรองเลขานุการอาเซียน 4 คน ซึ่งมี ชั้นและสถานะของรัฐมนตรีช่วยว่าการ โดยให้รองเลขานุการอาเซียนรับผิดชอบต่อ เลขานุการอาเซียนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อที่ 11 เลขานุการอาเซียนและสำนักงานเลขานุการอาเซียน

5. รองเลขานุการอาเซียนทั้ง 4 คนต้องมีสัญชาติที่แตกต่างจากเลขานุการอาเซียน และมาจากรัฐสมาชิกที่แตกต่างกันสี่รัฐสมาชิกอาเซียน
6. ให้รองเลขานุการอาเซียนสี่คน ประกอบด้วย
 - 6.1 รองเลขานุการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ ซึ่งได้รับเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงถึงความซื่อสัตย์สุจริต คุณสมบัติ ความสามารถ ประสบการณ์ และความเท่าเทียมกันทางเพศ
 - 6.2 รองเลขานุการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจต่ออายุได้อีกสามปี ให้รองเลขานุการอาเซียนสองคนนี้ได้รับการคัดเลือกโดยเปิดกว้าง บนพื้นฐานของความรู้ความสามารถ
7. ให้สำนักเลขานุการอาเซียนประกอบด้วยเลขานุการอาเซียนและพนักงานตามที่จำเป็น

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 11 เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

8. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงาน

8.1 ต้องยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของความซื่อสัตย์สุจริต ความมีประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

8.2 ไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลหรือภาคีภายนอกอาเซียนใด ๆ

8.3 ละเว้นจากการดำเนินการใด ซึ่งอาจมีผลสะท้อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรับผิดชอบต่ออาเซียนเท่านั้น

9. รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐรับที่จะเคารพในลักษณะความเป็นอาเซียนโดยเฉพาะของความรับผิดชอบของเลขาธิการอาเซียนและพนักงาน และจะไม่แสวงหาที่จะมีอิทธิพลต่อเลขาธิการอาเซียนและพนักงาน ในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้น

สำนักงานเลขาธิการอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ ข้อย่อยที่ 11 เลขานุการอาเซียน

ที่	รายชื่อเลขานุการอาเซียน	ประเทศ	ช่วงเวลาดำรงตำแหน่ง
1	H.R.Dharsono	อินโดนีเซีย	7 มิถุนายน 2519 ถึง 18 กุมภาพันธ์ 2521
2	Umarjadi Notowijono	อินโดนีเซีย	19 กุมภาพันธ์ 2521 ถึง 30 มิถุนายน 2521
3	Datuk Alibin Abdullah	มาเลเซีย	10 กรกฎาคม 2521 ถึง 30 มิถุนายน 2523
4	Narciso G. Reyes	ฟิลิปปินส์	1 กรกฎาคม 2523 ถึง 1 กรกฎาคม 2525
5	Chan Kai Yau	สิงคโปร์	18 กรกฎาคม 2525 ถึง 15 กรกฎาคม 2527
6	Phan Wannamethee	ไทย	16 กรกฎาคม 2527 ถึง 15 กรกฎาคม 2529
7	Roderick Yong	บรูไน	16 กรกฎาคม 2529 ถึง 16 กรกฎาคม 2532
8	Rusli Noor	อินโดนีเซีย	17 กรกฎาคม 2532 ถึง 1 มกราคม 2536
9	Dato Ajit Singh	มาเลเซีย	1 มกราคม 2536 ถึง 31 ธันวาคม 2540
10	Rodolfo c. Severino jr.	ฟิลิปปินส์	1 มกราคม 2541 ถึง 31 ธันวาคม 2545
11	Ong Keng Yong	สิงคโปร์	1 มกราคม 2546 ถึง 31 ธันวาคม 2550
12	Dr. Surin Pitsuwan	ไทย	1 มกราคม 2551 ถึง 31 ธันวาคม 2555
13	Le Luong Minh	เวียดนาม	1 มกราคม 2556 ถึง 31 ธันวาคม 2560
14	Lim Jock Hoi	บรูไน	1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2565

ประเทศไทยเคยมีบุคคลที่ได้รับเกียรติให้ดำรงเลขาธิการอาเซียนมาแล้ว 2 ท่าน คือ นายแผน วรรณเมธี (ปี 2527-2529) ช่วงก่อนประกาศใช้กฎบัตรอาเซียน และ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ (ปี 2551-2556) ซึ่งถือเป็นเลขาธิการอาเซียนคนแรก หลังการประกาศใช้กฎบัตรอาเซียน และในปัจจุบัน คือ ดาโต๊ะ ปาดูกา ลิม จ็อกฮอย ชาวบรูไน (2561-2565)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 12 คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

1. ให้รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนถาวรประจำอาเซียนหนึ่งคน ในระดับเอกอัครราชทูตที่มีถิ่นพำนัก ณ กรุงจาการ์ตา
2. ผู้แทนถาวรรวมกันตั้งขึ้นเป็นคณะกรรมการผู้แทนถาวร ซึ่งจะต้องมีหน้าที่ ดังนี้
 - 2.1 สนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา
 - 2.2 ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ และองค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาอื่นๆ
3. ติดต่อประสานงานกับเลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียนในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานของตน
4. อำนวยความสะดวกความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนภายนอก
5. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจกำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 13 สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ

ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งจะต้อง

1. ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติ
2. เป็นหน่วยงานระดับชาติ ซึ่งเก็บรักษาข้อสนเทศในเรื่องทั้งปวงเกี่ยวกับอาเซียน
3. ประสานงานระดับชาติเกี่ยวกับการอนุมัติข้อตัดสินใจของอาเซียน
4. ประสานงานและสนับสนุนการเตรียมการระดับชาติของการประชุมอาเซียน
5. ส่งเสริมอัตลักษณ์และความสำนึกเกี่ยวกับอาเซียนในระดับชาติ
6. มีส่วนร่วมสร้างประชาคมอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 13 สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ

ประเทศไทยมี “กรมอาเซียน” ในกระทรวงการต่างประเทศ ดำเนินงานเป็นสำนักงานเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ เป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติ เป็นผู้ประสานงานระดับชาติเกี่ยวกับการดำเนินงานตามข้อมติหรือข้อตัดสินใจต่าง ๆ ของอาเซียน เป็นผู้สนับสนุนการเตรียมการระดับชาติของการประชุมอาเซียนโดยผ่านคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ รวมทั้งมีหน้าที่ช่วยส่งเสริมอัตลักษณ์และความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และการพัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ส่วนสำนักงานเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) เป็นองค์การระหว่างประเทศ ที่ทำหน้าที่สนับสนุนงานความร่วมมือของอาเซียน ตั้งอยู่ที่ **กรุงจาร์ตา ประเทศ**

อินโดนีเซีย

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 14 องค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียน

14.1 โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ให้อาเซียนจัดตั้งองค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น

14.2 องค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียนจะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะกำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

การจัดตั้ง**คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน** โดยผู้นำอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหิน ประเทศไทย เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ตามพันธกรณีในข้อ 14 ของกฎบัตรอาเซียน ถือเป็นก้าวสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 และเป็นผลงานชิ้นสำคัญของไทยในฐานะประธานอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ

ข้อย่อยที่ 15 มูลนิธิอาเซียน

1. ให้มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับองค์การของอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน และการดำเนินการร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน

2. ให้มูลนิธิอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งจะต้องเสนอรายงานต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนผ่านคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 4 องค์การ ชื่อย่อที่ 15 มูลนิธิอาเซียน

มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation) เป็นการริเริ่มของอดีตประธานาธิบดีซูฮาร์โต ของอินโดนีเซีย ซึ่งได้เสนอแนวคิดการจัดตั้งมูลนิธิอาเซียนในระหว่างการประชุมผู้นำอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2539 ณ กรุงจาการ์ตา ต่อมาที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน (ASEAN Ministerial Meeting) ครั้งที่ 30 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ให้ความเห็นชอบต่อร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งมูลนิธิอาเซียน (Memorandum of Understanding on the Establishment of the ASEAN Foundation) และได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2540 และตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย มูลนิธิอาเซียนเป็นองค์การที่ไม่แสวงหากำไรและมีสถานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกของความเป็นอาเซียนให้มากขึ้นในหมู่ประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมของอาเซียนซึ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอย่างเท่าเทียมกัน

กิจกรรมสำคัญของมูลนิธิ คือ ให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านการศึกษา ฝึกอบรม ทั้งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การช่วยเหลือยกระดับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชน ให้ทุนและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเยาวชนและนักเรียน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิชาการ นักวิชาชีพ และนักวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิและที่ได้รับมอบหมายจากผู้นำหรือรัฐมนตรีของอาเซียน โดยเงินทุนของมูลนิธิมาจากการบริจาคของประเทศสมาชิกอาเซียน บริษัทเอกชน มูลนิธิอื่น ๆ และบุคคลทั่วไปซึ่งนับตั้งแต่ก่อตั้งมาจนถึงปัจจุบัน มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนโครงการที่เสนอโดยสถาบันระดับชาติ ระดับภูมิภาค และองค์การของรัฐบาลและองค์การเอกชนเพื่อการพัฒนาของสมาชิกอาเซียนตั้งแต่การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การมอบทุน การประชุมระดับภูมิภาค การสัมมนา และการสร้างเครือข่ายเป็นจำนวนมาก

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (entities associated with ASEAN)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 5	องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (entities associated with ASEAN)
ข้อ้อยที่ 16	องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (entities associated with ASEAN)

1. อาเซียนอาจมีความสัมพันธ์กับองค์กรซึ่งสนับสนุนกฎบัตรอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์และหลักการของอาเซียน องค์กรที่มีความสัมพันธ์เหล่านี้ระบุอยู่ในภาคผนวก 2

2. ให้คณะกรรมการผู้แทนถาวรบัญญัติกฎว่าด้วยขั้นตอนดำเนินงานและหลักเกณฑ์สำหรับการมีความสัมพันธ์ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน

3. ภาคผนวก 2 อาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยโดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้ ในภาคผนวก 2 มีดังนี้ 1) องค์กรรัฐสภา ได้แก่ สมัชชารัฐสภาอาเซียน 2) องค์กรภาคธุรกิจ

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 6 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ (immunities and privileges)

กฎบัตร อาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 6	ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ (immunities and privileges)
ข้อย่อที่ 17	ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของอาเซียน (immunities and privileges of ASEAN)
ข้อย่อที่ 18	ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของเลขาธิการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน (immunities and privileges of the secretary-general of ASEAN and staff of the ASEAN secretariat)
ข้อย่อที่ 19	ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียน (immunities and privileges of the permanent representatives and officials on ASEAN duties)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 6 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ ข้อย่อยที่ 17 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของอาเซียน

1. ให้อาเซียนได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของรัฐ

สมาชิกเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของอาเซียน

2. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหาก

ระหว่างอาเซียนและรัฐสมาชิกเจ้าภาพ

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 6 ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์
ข้อย่อยที่ 18 ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์ของเลขาธิการอาเซียนและ
พนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียน และพนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างเป็นทางการของอาเซียนหรือเป็นตัวแทนของอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มครองและเอกสิทธิ์เท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของตน
2. ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์ภายใต้ข้อนี้จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 6 ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์

ข้อย่อที่ 19 ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่าง การปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียน

1. ให้ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิกประจำอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นทางการของอาเซียนหรือเป็นตัวแทนของอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มครองและเอกสิทธิ์เท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

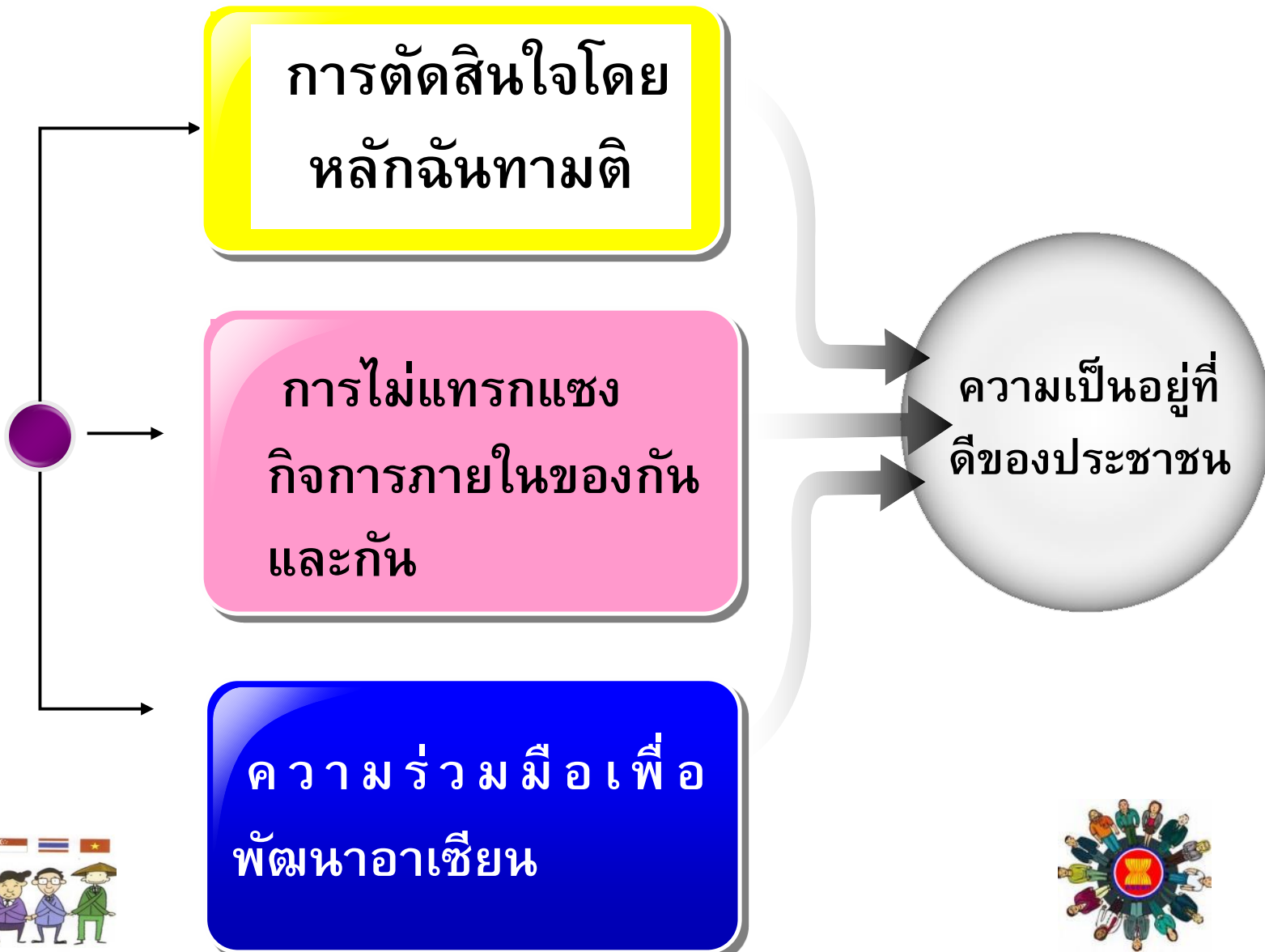
2. ให้ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียนอยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต พ.ศ. 2504 หรือเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 7 การตัดสินใจ (decision-making)

กฎบัตร อาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 7	การตัดสินใจ (decision-making)
ข้อย่อยที่ 20	การปรึกษาหารือและฉันทามติ (consultation and Consensus)
ข้อย่อยที่ 21	การอนุวัติการและขั้นตอนการดำเนินงาน (implementation and procedure)

หลักการพื้นฐานของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 7 การตัดสินใจ

ข้อย่อยที่ 20 การปรึกษาหารือและฉันทามติ

1. โดยหลักการพื้นฐาน ให้การตัดสินใจของอาเซียนอยู่บนพื้นฐานของการปรึกษาหารือและฉันทามติ
2. หากไม่สามารถหาฉันทามติได้ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนอาจตัดสินใจว่า การตัดสินใจเฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใด จะสามารถทำได้อย่างไร
3. ไม่มีควมใดในข้อ 1 และ ข้อ 2 กระทบถึงวิธีการตัดสินใจที่ระบุอยู่ในตราสารทางกฎหมายของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง
4. ในกรณีที่มีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้เสนอเรื่องดังกล่าวไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสินใจ

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 7 การตัดสินใจ

ข้อย่อยที่ 21 การอนุวัติและขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ให้คณะกรรมการประชาคมอาเซียนแต่ละคณะบัญญัติกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของตนเอง
2. ในการอนุวัติข้อผูกพันด้านเศรษฐกิจ อาจนำสูตรการเข้าร่วมแบบยืดหยุ่นรวมถึงสูตรอาเซียนที่ไม่รวมสมาชิกบางรัฐมาใช้ หากมีฉันทามติ

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท (settlement of disputes)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 8	การระงับข้อพิพาท (settlement of disputes)
ข้อย่อยที่ 22	หลักการทั่วไป (general principles)
ข้อย่อยที่ 23	คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย (good offices, conciliation and mediation)
ข้อย่อยที่ 24	กลไกระงับข้อพิพาทตามตราสารเฉพาะ (dispute settlement mechanisms in specific instruments)
ข้อย่อยที่ 25	การจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท (establishment of dispute settlements)
ข้อย่อยที่ 26	ข้อพิพาทที่มีอจระงับได้ (unresolved disputes)
ข้อย่อยที่ 27	การปฏิบัติตาม (compliance)
ข้อย่อยที่ 28	บทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (UNITED NATIONS charter provisions and other relevant international procedures)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อย่อยที่ 23 คนกลางที่มีตำแหน่งหน้าที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย

1. รัฐสมาชิกที่เป็นคู่กรณีในข้อพิพาทอาจจะตกลงกันเมื่อใดก็ได้ที่จะใช้คนกลางที่มีตำแหน่งหน้าที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ยเพื่อระงับข้อพิพาทภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน
2. คู่กรณีในข้อพิพาทอาจร้องขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียนทำหน้าที่โดยตำแหน่ง ในการเป็นคนกลางที่มีตำแหน่งหน้าที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อย่อยที่ 24 กลไกระงับข้อพิพาทตามตราสารเฉพาะ

1. ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับตราสารเฉพาะของอาเซียนโดยกลไกและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในตราสารนั้น ๆ
2. ให้ระงับข้อพิพาทที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ตราสารอาเซียนใดๆ โดยสันติตามสนธิสัญญาทางไมตรีและความร่วมมือแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และตามกฎหมายว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของสนธิสัญญาดังกล่าว
3. ในกรณีที่มีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อย่อยที่ 25 การจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทที่เหมาะสม รวมถึงอนุญาโตตุลาการ สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้กฎบัตรนี้ และตราสารอาเซียนอื่น ๆ

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท ข้อย่อยที่ 26 ข้อพิพาทที่มีอาจะระงับได้

ในกรณีที่ยังคงระงับข้อพิพาทมิได้ ภายหลังจากการใช้
บทบัญญัติก่อนหน้านี้ในหมวดนี้แล้ว ให้เสนอข้อพิพาทนั้น
ไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อย่อยที่ 27 การปฏิบัติตาม

1. เลขานุการอาเซียนโดยการช่วยเหลือจากสำนักเลขานุการอาเซียน หรือ องค์กรอาเซียนอื่น ๆ ที่ได้รับแต่งตั้ง จะสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน และส่งรายงานไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
2. รัฐสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน อาจส่งเรื่องไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

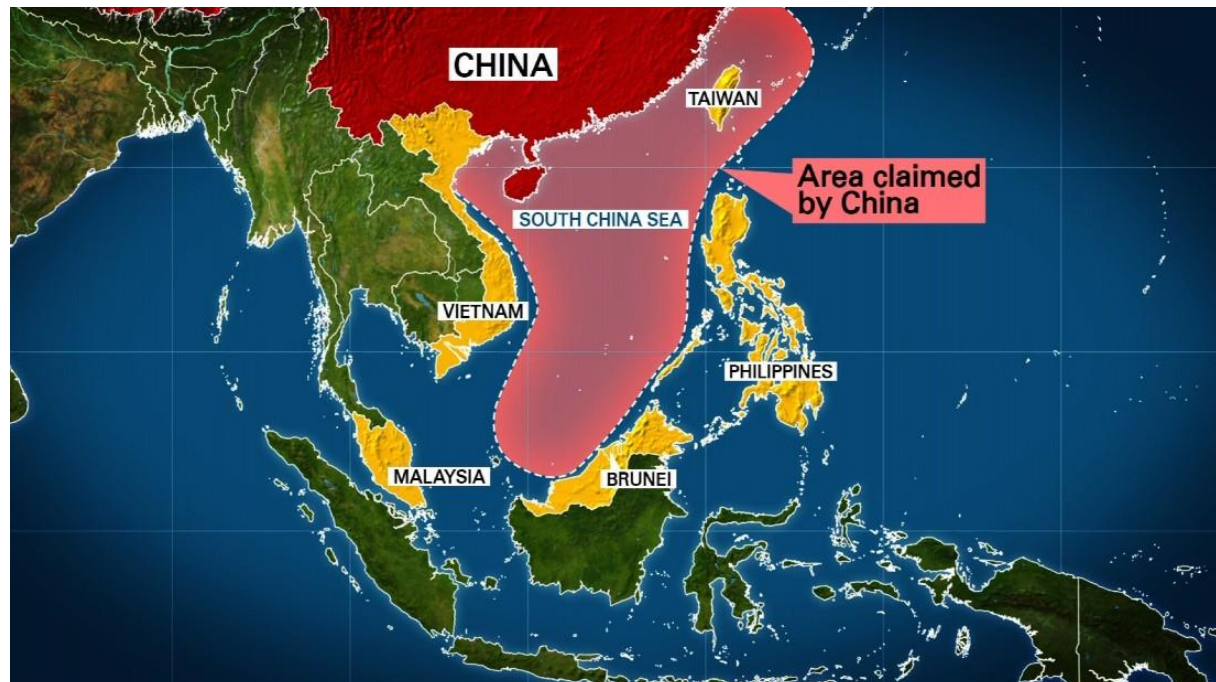
ข้อย่อที่ 28 บทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ รัฐสมาชิกยังคงไว้ซึ่งสิทธิที่จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาทอย่างสันติที่ระบุไว้ในข้อ 33 ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือตราสารทางกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่รัฐสมาชิกคู่พิพาทเป็นภาคี

จากในกฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท ถือเป็นบทบัญญัติที่สำคัญในการรวมกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นอย่างมาก แม้ 10 ชาติสมาชิกอาเซียนเห็นพ้องกันในเรื่องการจัดตั้งประชาคมอาเซียน แต่หลายประเทศยังคงมีเหตุบาดหมางกันในหลายประเด็น ซึ่งปัญหาที่ร้อนแรงที่สุดคือ **“ข้อพิพาทเขตแดนในทะเลจีนใต้”** ที่ก่อให้เกิดผลต่อเนื่องเป็นวงกว้างที่สุดในเอเชียแปซิฟิกในรอบปี 2555 ซึ่งเผยให้เห็นความเป็นไปได้ในการเป็นปรปักษ์ต่อกันและกันและความบานปลายของความขัดแย้งไม่เพียงแต่ในหมู่ประเทศที่อ้างสิทธิ์เหนือดินแดนนี้เท่านั้น แต่ยังในประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศด้วย

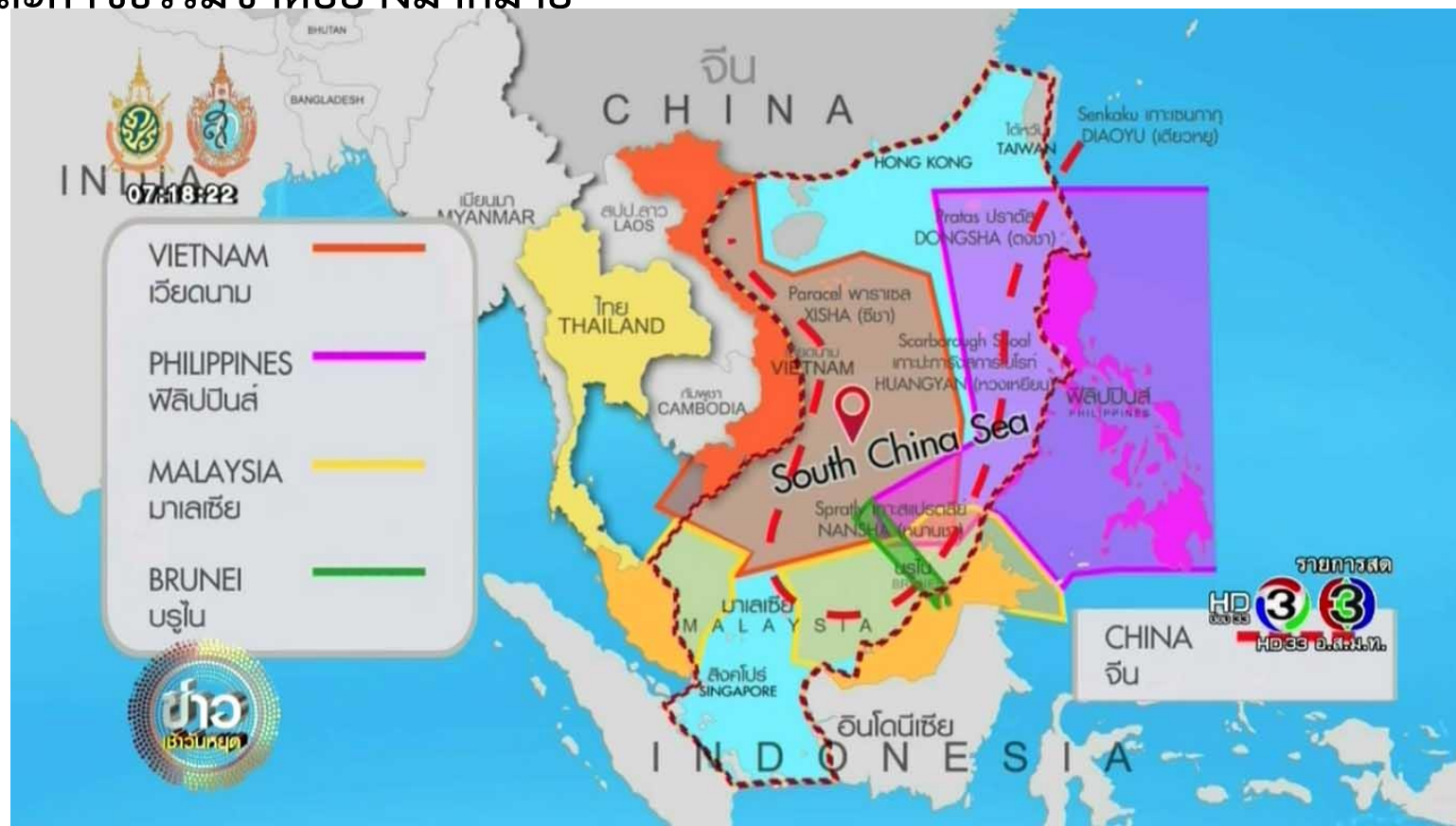
ประเด็นข้อพิพาทในทะเลจีนใต้กลายเป็นปัญหาระดับภูมิภาค ตั้งแต่เมื่อหลายสิบปีก่อนเมื่อรัฐบาลถึง 6 ชาติ ทั้ง จีน เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย บรูไน ไต้หวัน ต่างเรียกร้องสิทธิอาณาเขตของตัวเองโดยที่จีนนั้นอ้างอธิปไตยเหนือพื้นที่ทางทะเลใต้แทบทั้งหมด ไม่เว้นแม้กระทั่งน่านน้ำที่อยู่ใกล้ชายฝั่งของประเทศเพื่อนบ้าน ข้อพิพาทช่วงชิงกรรมสิทธิ์เหนือทะเลจีนใต้จึงดำเนินมายาวนานและเป็นสาเหตุหนึ่งของความตึงเครียดในภูมิภาค โดยจีนและเวียดนามเคยถึงขั้นปะทะทางเรือ ในปี 2517 และปี 2531 เพื่อควบคุมเกาะบางแห่ง และความตึงเครียดได้ถึงจุดเดือดในช่วงที่ผ่านมา แต่ “ในความขัดแย้งยังมีความร่วมมืออยู่เสมอ” ส่วนที่ขัดแย้งก็เจรจาหาทางออกต่อไป ส่วนที่ร่วมมือได้ก็ร่วมมือกันไปซึ่งถือว่าเป็นลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ในสภาพดังกล่าวที่ต้องพยายามดำเนินการให้ชาติสมาชิกอาเซียนกับจีนจึงอยู่ด้วยกันอย่างสันติ

ทะเลจีนใต้เป็นส่วนหนึ่งของมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกที่มีขนาดใหญ่เชื่อมโยงระหว่างทะเลทางด้านใต้ของจีนและใต้หวันกับทะเลฝั่งตะวันออกของเวียดนามและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก ทะเลจีนใต้มีลักษณะเป็นทะเลกึ่งปิด (Semi enclosed sea) ที่ถูกล้อมรอบโดย 8 รัฐชายฝั่งประกอบด้วย บรูไน จีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ใต้หวัน และเวียดนาม ลักษณะทางภูมิศาสตร์และความซับซ้อนของพื้นที่ ยังประกอบไปด้วยช่องแคบที่สามารถอาจเป็นจุดยุทธศาสตร์ในการเดินเรือ เช่น ช่องแคบมะละกา (Malacca Strait) ช่องแคบซุนดาและลอมบ็อก (Sunda and Lombok Strait) ช่องแคบบัลลาแบก (Balabac Strait) และช่องแคบมินโดโร (Mindoro Strait) รวมถึงยังเป็นพื้นที่ ๆ ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมทางทะเลหลักของโลก ทั้งการลำเลียงสินค้าและพลังงานทางทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้และใต้หวัน เส้นทางพลังงานจากตะวันออก แอฟริกา ออสเตรเลีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ต้องผ่านพื้นที่บริเวณนี้ ปริมาณการลำเลียงน้ำมันดิบนำเข้าประเทศของญี่ปุ่นเกาหลีใต้และใต้หวันกว่าร้อยละ 80-90

การเดินทางผ่านทะเลจีนใต้ในส่วนของ การลำเลียงสินค้าทางทะเล เส้นทางลำเลียงสินค้าในพื้นที่ที่สำคัญคือเส้นทางเข้าและออกจากทางทะเลจีนใต้ผ่านช่องแคบมะละกาซึ่งปริมาณเรือสินค้าระหว่างประเทศได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากที่ตั้งหมู่เกาะสแปรตลีย์ในทะเลจีนใต้ รายล้อมด้วยชาติต่างๆ ที่อ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดน ได้แก่ จีน ฟิลิปปินส์ บรูไน มาเลเซีย เวียดนาม ใต้หวัน โดยเชื่อกันว่าในบริเวณ “หมู่เกาะสแปรตลีย์” อุดมด้วยทรัพยากรน้ำมันและก๊าซธรรมชาติอย่างมากมาย

กฎบัตรอาเซียน หมวดที่ 9 งบประมาณและการเงิน (budget and finance)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 9	งบประมาณและการเงิน (budget and finance)
ข้อ้อยที่ 29	หลักการทั่วไป (general principles)
ข้อ้อยที่ 30	งบประมาณสำหรับการดำเนินงานและการเงินของสำนักเลขาธิการอาเซียน (operational budget and finances of the ASEAN secretariat)

ข้อ้อยที่ 29 หลักการทั่วไป

1. อาเซียนจะต้องกำหนดกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
2. อาเซียนจะต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการทางการเงินที่ดีและระเบียบวินัยด้านงบประมาณ
3. บัญชีการเงินจะต้องได้รับการตรวจสอบภายในและภายนอก

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 9 งบประมาณและการเงิน

ข้อย่อที่ 30 งบประมาณสำหรับการดำเนินงานและการเงินของสำนักเลขาธิการ อาเซียน

1. สำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องได้รับทรัพยากรทางการเงินที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. งบประมาณสำหรับการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องมาจากรัฐสมาชิกอาเซียนโดยเงินบริจาคประจำปีรัฐละเท่าๆ กัน ซึ่งจะต้องส่งให้ทันกำหนด
3. เลขาธิการจะต้องเตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินงานประจำปีของสำนักเลขาธิการอาเซียนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน (administration and procedure)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 10	การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน (administration and procedure)
ข้อ้อยที่ 31	ประธานอาเซียน (chairman of ASEAN)
ข้อ้อยที่ 32	บทบาทของประธานอาเซียน (role of the chairman of ASEAN)
ข้อ้อยที่ 33	พิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูต (diplomatic protocol and practices)
ข้อ้อยที่ 34	ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน (working language of ASEAN)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ้อยที่ 31 ประธานอาเซียน

1. ตำแหน่งประธานอาเซียนให้หมุนเวียนทุกปี บนพื้นฐานของลำดับอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก
2. ในหนึ่งปีปฏิทิน อาเซียนจะมีตำแหน่งประธานหนึ่งเดียว โดยรัฐสมาชิกที่รับตำแหน่งประธานนั้นจะทำหน้าที่เป็นประธานของ
 - 2.1 การประชุมสุดยอดอาเซียน และการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้อง
 - 2.2 คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
 - 2.3 คณะมนตรีประชาคมอาเซียนทั้งสามคณะ
 - 2.4 องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้องตามที่เหมาะสม
 - 2.5 คณะกรรมการผู้แทนถาวร

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อย่อที่ 32 บทบาทของประธานอาเซียน

รัฐสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. ส่งเสริมและเพิ่มพูนผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของอาเซียน รวมถึงความพยายามในการสร้างประชาคมอาเซียนอย่างแข็งขัน โดยการริเริ่มทางนโยบาย การประสานงาน ฉันทามติ และความร่วมมือ
2. ทำให้แน่ใจว่ามีความเป็นศูนย์รวมของอาเซียน
3. ทำให้แน่ใจว่ามีการตอบสนองต่อปัญหาเร่งด่วนหรือสถานการณ์วิกฤติที่มีผลกระทบต่ออาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพและทันที่ รวมถึงจัดให้มีคนกลางที่มีตำแหน่งน่าเชื่อถือและการจัดการอื่น เช่นว่า เพื่อแก้ไขข้อกั่วงวลเหล่านี้โดยทันที
4. เป็นตัวแทนของอาเซียนในการเสริมสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอกภูมิภาคให้ใกล้ชิดขึ้น
5. ปฏิบัติภารกิจและหน้าที่อื่นตามที่อาจได้รับมอบหมาย

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน ข้อย่อยที่ 33 พิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูต

อาเซียนและรัฐสมาชิกจะต้องยึดมั่นในพิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูตที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรมทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน การเปลี่ยนแปลงใดๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 11	อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ (identity and symbols)
ข้อย่อยที่ 35	อัตลักษณ์ของอาเซียน (ASEAN identity)
ข้อย่อยที่ 36	คำขวัญของอาเซียน (ASEAN motto)
ข้อย่อยที่ 37	ธงอาเซียน (ASEAN Flag)
ข้อย่อยที่ 38	ตราอาเซียน (ASEAN emblem)
ข้อย่อยที่ 39	วันอาเซียน (ASEAN day)
ข้อย่อยที่ 40	เพลงประจำอาเซียน (ASEAN anthem)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

ข้อย่อยที่ 35 อัตลักษณ์ของอาเซียน

อาเซียนจะต้องส่งเสริมอัตลักษณ์ร่วมกันของตน
และความรู้สึกเป็นเจ้าของในหมู่ประชาชนของตน
เพื่อให้บรรลุชะตา เป้าหมาย และคุณค่าร่วมกันของ
อาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ ข้อย่อยที่ 36 คำขวัญของอาเซียน

คำขวัญอาเซียน

"หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม"

(One Vision, One Identity, One Community)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

ข้อย่อที่ 37 ธงอาเซียน

กรมอาเซียนได้แปลและจัดพิมพ์แนวทางการใช้ธงชั้นเพื่อใช้เป็นคู่มือการประดับธงอาเซียนและสำหรับหน่วยงานราชการและภาคเอกชนจะใช้อ้างอิงตลอดจนเป็นการให้ความรู้แก่ประชาชนและเยาวชนทั่วไปที่สนใจในเรื่องราวเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะธงอาเซียนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคี และการดำเนินการสร้างความร่วมมือเพื่อก้าวไปสู่การยกระดับเป็นประชาคมอาเซียนต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ธงอาเซียนเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคี และการสนับสนุนของประเทศสมาชิกต่อหลักและการพยายามของอาเซียนรวมทั้งเป็นช่องทางเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้และความเป็นปึกแผ่นอย่างยิ่งของอาเซียน

1.1 ธงอาเซียนแสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัตของอาเซียน
สีของธงได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงหลักของธงชาติของบรรดา
ประเทศสมาชิกทั้งหมด

1.2 สีน้ำเงินแสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ

1.3 สีแดงบ่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า

1.4 สีขาวแสดงถึงความบริสุทธิ์

1.5 สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง

1.6 รวงข้าวตรงกลางของตราสัญลักษณ์แสดงถึงความใฝ่ฝันของบรรดาประเทศ
ทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว

1.7 วงกลมแสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

1.8 ธงอาเซียนเป็นลิขสิทธิ์ของอาเซียน

13. แสดงธงอาเซียน ภายในและภายนอกสถานที่ และภายในห้องร่วมกับธงชาติ ประเทศสมาชิกตามลำดับตัวอักษรของประเทศ เริ่มต้นจากธงชาติบรูไนทางฝั่งซ้ายสุด โดยธงอาเซียนจะอยู่ฝั่งขวาสุดต่อจากธงชาติเวียดนาม แสดงไว้ในกฎบัตรข้อนี้ ได้เรียงตามลำดับของชื่อประเทศตามตัวอักษรภาษาอังกฤษ (A-Z) ดังนี้

- 13.1 ธงชาติที่ 1 บรูไน (Brunei)
- 13.2 ธงชาติที่ 2 กัมพูชา (Cambodia)
- 13.3 ธงชาติที่ 3 อินโดนีเซีย (Indonesia)
- 13.4 ธงชาติที่ 4 ลาว (Laoa)
- 13.6 ธงชาติที่ 5 มาเลเซีย (Malaysia)
- 13.6 ธงชาติที่ 6 เมียนมาร์ (Myanmar)
- 13.7 ธงชาติที่ 7 ฟิลิปปินส์ (the Philippines)
- 13.8 ธงชาติที่ 8 สิงคโปร์ (Singapore)
- 13.9 ธงชาติที่ 9 ไทย (Thailand)
- 13.10 ธงชาติที่ 10 เวียดนาม (Viet Nam)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 11 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ 38 ดวงตราอาเซียน

ดวงตราอาเซียนแสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัตของอาเซียนสี่ของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงสีหลักในตราประจำชาติของบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 11 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน
ข้อย่อยที่ 39 วันอาเซียน

ให้วันที่ 8 สิงหาคม ของทุกปี

เป็นวันอาเซียน เนื่องจากเป็นวันก่อตั้ง

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
หรืออาเซียน

ASEAN DAY 8 August

วันอาเซียน ๘ สิงหาคม

MA LAYSIA
LA O S
V IETNAM
BRUN E I

THAIL AND

P HILIPPINES
SINGAPOR E
MY A NMAR
C AMBODIA
INDON E SIA

WE ARE ASEAN

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 11 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน ข้อย่อยที่ 40 เพลงประจำอาเซียน

ในปี 2551 ประเทศไทยได้รับความไว้วางใจจากประเทศสมาชิกอาเซียน ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเพลงประจำอาเซียน ซึ่งได้จัดเป็นการแข่งขันแบบเปิดให้ประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียนที่สนใจส่งเพลงของตนเองเข้าประกวด (open competition) โดยมีหลักเกณฑ์ 5 ประการ ได้แก่

1. มีเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษ
2. มีลักษณะเป็นเพลงชาติประเทศสมาชิกอาเซียน
3. มีความยาวไม่เกิน 1 นาที
4. เนื้อร้องสะท้อนความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนและความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและเชื้อชาติ

5. เป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่

กระทรวงการต่างประเทศของไทย ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการประกวดแข่งขันเพลงประจำอาเซียนในระดับภูมิภาค ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์โดยคัดเลือกเพลง **“ASEAN Way”** ของไทยที่แต่งโดย นายกิตติคุณ สดประเสริฐ (ทำนองและเรียบเรียง) นายสำเภาไตรอุดม (ทำนอง) และนางพะยอม วัลย์พัชรา (เนื้อร้อง) ให้เป็นเพลงประจำอาเซียน และได้ใช้บรรเลงอย่างเป็นทางการในพิธีเปิดการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 การมีเพลงประจำอาเซียนถือว่ามีผลสำคัญต่ออาเซียนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเชื่อมโยงประชาชนของรัฐสมาชิกอาเซียนเข้าไว้ด้วยกัน และการที่ไทยได้รับความไว้วางใจจากประเทศสมาชิกอาเซียนให้เป็นเจ้าภาพจัดการประกวดแข่งขันเพลงประจำอาเซียนรวมทั้งเพลงจากไทยได้รับคัดเลือกให้เป็นเพลงประจำอาเซียนถือเป็นเกียรติภูมิของประเทศ และแสดงถึงความสามารถของคนไทยด้วย

เพลงอาเซียน

อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียนที่บ่งบอกถึงความเป็นอาเซียน ชื่อว่าเพลง The ASEAN Way เป็นเพลงที่แต่งโดยคนไทยได้แก่ นายกิตติคุณ สูดประเสริฐ (ท่านองและเรียบเรียงนายสำเภา ไตรอุดม (ท่านอง) และนางพะยอม วลัยพัชรา (เนื้อร้อง)

Soprano ASEAN Anthem The ASEAN WAY

Lyricist : Payom Valaiphatchra

Music: Kittikhun Sodprasert & Sampao Triudom
Arr.: Kittikhun Sodprasert

Allegretto Maestoso $\text{♩} = 100$

5 **A**

Raise our flag high, sky high Em-brace the pride in our

9 heart A-SEAN we are bonded as one Look-in out to the world. For

B

14 peace, our goal from the ve-ry start And pros-pe ri ty to last. We

mf *po co a po co cresc.*

C

18 dare to dream we care to share. To-ge-ther for A-SEAN we

f *mf*

22 dare to dream we care to share for it's the way of A-SEAN

f *rit.* *ff*

The ASEAN Way

Raise our flag high, sky high
Embrace the pride in our
heart
ASEAN we are bonded as
one
Looking out to the world.
For peace, our goal from
the very start
And prosperity to last.
We dare to dream we care
to share.
Together for ASEAN
we dare to dream,
we care to share for it's the
way of ASEAN

คำแปล

ชูธงเราให้สูงสุดฟ้า โอบเอา
ความภาคภูมิใจไว้ในใจเรา
อาเซียนเราผูกพันเป็นหนึ่ง
มองมุ่งไปยังโลกกว้าง
สันติภาพ คือเป้าหมายแรกเริ่ม
ความเจริญ คือปลายทาง
สุดท้าย
เรากล้าฝัน
และใส่ใจต่อการแบ่งปัน
ร่วมกันเพื่ออาเซียน
เรากล้าฝัน
และใส่ใจต่อการแบ่งปัน
นี่คือวิถีอาเซียน

เนื้อเพลงภาษาไทย

พลีวลุ่ม โบกสะบัด
ใต้หมูธงปลิวไสว
สัญญาณแห่งสัญญาทางใจ
วันที่เรามาพบกับ
อาเซียนเป็นหนึ่งดังที่ใจเรา
ปรารถนา
เราพร้อมเดินหน้าไปทางนั้น
หล่อหลอมจิตใจให้เป็นหนึ่งเดียว
อาเซียนยึดเหนี่ยวสัมพันธ์
ให้สังคมนี้มีแต่แบ่งปัน
เศรษฐกิจสังคมก้าวไกล

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 12 ความสัมพันธ์ภายนอก (external relations)

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 12	ความสัมพันธ์ภายนอก (external relations)
ข้อ้อยที่ 41	การดำเนินความสัมพันธ์ภายนอก (conduct of external relations)
ข้อ้อยที่ 42	ผู้ประสานงานกับคู่เจรจา (dialogue coordinator)
ข้อ้อยที่ 43	คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศ (ASEAN committees in third countries and international organizations)
ข้อ้อยที่ 44	สถานภาพของภาคีภายนอก (status of external parties)
ข้อ้อยที่ 45	ความสัมพันธ์กับระบบสหประชาชาติและองค์การและสถาบันระหว่างประเทศอื่น (relations with the UNITED NATIONS system and other international organizations and institutions)
ข้อ้อยที่ 46	การรับผู้แทนของรัฐที่มีไม่ใช่สมาชิกอาเซียนประจำอาเซียน (accreditation of non-ASEAN member states to ASEAN)

กฎบัตรอาเซียนหมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อย่อยที่ 41 การดำเนินความสัมพันธ์ภายนอก

1. อาเซียนจะต้องพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตร และการเจรจาความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กับประเทศ องค์กรและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและระหว่างประเทศ
2. ความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนจะยึดมั่นในวัตถุประสงค์และหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรนี้
3. อาเซียนจะเป็นพลังขับเคลื่อนขั้นแรกในการจัดการภูมิภาคที่อาเซียนได้ริเริ่มขึ้น และธำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาคและการสร้างประชาคม
4. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน รัฐสมาชิกจะประสานงานและพยายามพัฒนาท่าทีร่วมและดำเนินการร่วมกัน บนพื้นฐานของเอกภาพและความสามัคคี

5. แนวนโยบายยุทธศาสตร์ของความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนให้กำหนดโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนโดยการเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

6. ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนจะทำให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนดำเนินไปอย่างเสมอต้นเสมอปลายและเป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน

7. อาเซียนสามารถทำความตกลงกับประเทศ หรือองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและระหว่างประเทศ กระบวนการทำความตกลงดังกล่าวให้กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยการหารือกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

กฎบัตรอาเซียนหมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อย่อยที่ 42: ผู้ประสานงานกับคู่เจรจา

1. ในฐานะผู้ประสานงานประเทศ ให้รัฐสมาชิกผลักดันรับผิดชอบภาพรวมการประสานงาน และส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียนในความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาที่เกี่ยวข้อง องค์การและสถาบันระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
2. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอก นอกจากหน้าที่อื่นแล้ว ให้ผู้ประสานงานประเทศ
 - 2.1 เป็นผู้แทนอาเซียน และเพิ่มพูนความสัมพันธ์ บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกัน และความเสมอภาค โดยสอดคล้องกับหลักการของอาเซียน
 - 2.2 เป็นประธานร่วมในการประชุมที่เกี่ยวข้องระหว่างอาเซียนและหุ้นส่วนภายนอก และ
 - 2.3 รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

กฎบัตรอาเซียนหมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อย่อยที่ 43 คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศ

1. คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามอาจตั้งขึ้นในประเทศที่มีใช้สมาชิกอาเซียน ประกอบด้วยหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตของรัฐสมาชิกอาเซียน คณะกรรมการในลักษณะเดียวกันอาจจัดตั้งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การระหว่างประเทศต่างๆ คณะกรรมการเช่นว่าจะต้องส่งเสริมผลประโยชน์และอัตลักษณ์ของอาเซียนในประเทศและองค์การระหว่างประเทศเจ้าภาพ
2. ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนกำหนดกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของคณะกรรมการเช่นว่า

กฎบัตรอาเซียนหมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อย่อยที่ 44: สถานภาพของภาคีภายนอก

1. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนอาจมอบสถานภาพอย่างเป็นทางการให้แก่ภาคีภายนอกในฐานะประเทศคู่เจรจา ประเทศคู่เจรจาเฉพาะด้าน หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ผู้สังเกตการณ์พิเศษ ผู้ได้รับเชิญ หรือสถานภาพอื่นที่อาจจัดตั้งขึ้นต่อไป
2. อาเซียนอาจเชิญภาคีภายนอกให้เข้าร่วมการประชุมหรือกิจกรรมความร่วมมือโดยมีข้อกำหนดให้สถานภาพอย่างเป็นทางการใดๆ ตามกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน

กฎบัตรอาเซียนหมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก
ข้อย่อยที่ 45 ความสัมพันธ์กับระบบสหประชาชาติและองค์การและ
สถาบันระหว่างประเทศอื่น

- 1.อาเซียนอาจขอสถานภาพที่เหมาะสมกับระบบสหประชาชาติ รวมทั้งกับองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น
2. คณะมนตรีประสานงานอาเซียนจะเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาเซียนในองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

กฎบัตรอาเซียนหมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อย่อยที่ 46 การส่งผู้แทนอย่างเป็นทางการของรัฐที่มีใช้รัฐสมาชิกอาเซียนประจำ
อาเซียน

รัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนและองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล
ที่เกี่ยวข้องอาจแต่งตั้งและส่งเอกอัครราชทูตเป็นผู้แทนอย่างเป็นทางการ
ประจำอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนจะเป็นผู้ตัดสินใจ
เกี่ยวกับการส่งผู้แทนอย่างเป็นทางการ

กฎบัตรอาเซียนหมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อย่อยที่ 46 การส่งผู้แทนอย่างเป็นทางการของรัฐที่มีใช้รัฐสมาชิกอาเซียนประจำ อาเซียน

จากกฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 12 ความสัมพันธ์ภายนอก โดยอาเซียนได้ดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกเพื่อเจรจาความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันกับประเทศภายนอกภูมิภาคเรียกว่า “คู่เจรจาอาเซียน (Dialogue Partners)” คือ ประเทศภายนอกภูมิภาค 9 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย จีน รัสเซีย และอีก 2 องค์กร คือ สหภาพยุโรป และสหประชาชาติ มีการดำเนินการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกในลักษณะการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit: EAS) และการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum: ARF)

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อย่อยที่ 55 สินทรัพย์ของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน	บทบัญญัติ
หมวดที่ 13	บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย (general and final provisions)
ข้อย่อยที่ 47	การลงนาม การให้สัตยาบัน การเก็บรักษา และการมีผลใช้บังคับ (signature, ratification, depository and entry into force)
ข้อย่อยที่ 48	การแก้ไข (amendments)
ข้อย่อยที่ 49	อำนาจและหน้าที่และกฎการดำเนินงาน (term of reference and rules of procedure)
ข้อย่อยที่ 50	การทบทวน (review)
ข้อย่อยที่ 51	การตีความกฎบัตร (interpretation of the charter)
ข้อย่อยที่ 52	ความต่อเนื่องทางกฎหมาย (legal continuity)
ข้อย่อยที่ 53	ต้นฉบับ (original text)
ข้อย่อยที่ 54	การจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน (registration of the ASEAN Charter)
ข้อย่อยที่ 55	สินทรัพย์ของอาเซียน (ASEAN assets)

กฎบัตรอาเซียนหมวดที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย (general and final provisions)

ข้อย่อที่ 47

การลงนาม การให้สัตยาบัน การเก็บรักษา และการมีผลใช้บังคับ

1. กฎบัตรนี้จะต้องได้รับการลงนามโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมด
2. กฎบัตรนี้จะอยู่ใต้อำนาจบังคับของการให้สัตยาบันจากรัฐสมาชิกอาเซียนทุกรัฐตามกระบวนการภายในของแต่ละรัฐ
3. สัตยาบันสารจะต้องเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทุกรัฐทราบถึงการส่งมอบสัตยาบันสารแต่ละฉบับโดยพลัน
4. กฎบัตรนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับที่สิบให้แก่เลขาธิการอาเซียน

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 48 การแก้ไข

1. รัฐสมาชิกใดๆ อาจเสนอข้อแก้ไขกฎบัตร
2. ข้อเสนอแก้ไขกฎบัตรจะต้องยื่นโดยคณะมนตรีประสาณงานอาเซียนโดยฉันทามติต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน
3. ข้อแก้ไขกฎบัตรที่ได้ตกลงกันโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนจะต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกทุกรัฐ ตามข้อ 47
4. ข้อแก้ไขใดๆ จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับสุดท้ายต่อเลขาธิการอาเซียน

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย ข้อย่อยที่ 49 อำนาจและหน้าที่และกฎว่าด้วยขั้นตอนการ ดำเนินงาน

นอกจากจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ คณะมนตรี
ประสานงานอาเซียนจะเป็นผู้กำหนดอำนาจและหน้าที่และกฎว่า
ด้วยขั้นตอนการดำเนินงานและต้องทำให้แน่ใจว่าอำนาจหน้าที่
และกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานสอดคล้องกัน

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย ข้อย่อยที่ 50 การทบทวน

กฎบัตรนี้อาจได้รับการทบทวนเมื่อครบห้าปีหลังจากที่มีผลใช้บังคับหรือตามที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อย่อยที่ 51 การตีความกฎบัตร

1. เมื่อรัฐสมาชิกใดๆ ร้องขอ ให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียน ตีความกฎบัตรตามกฎหมายว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่กำหนดโดย คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
2. ให้ระงับข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดจากการตีความกฎบัตรตาม บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในหมวด 8
3. หัวและชื่อที่ใช้ในแต่ละหมวดและในแต่ละข้อของกฎบัตรนี้มีไว้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการอ้างอิงเท่านั้น

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อย่อยที่ 52 ความต่อเนื่องทางกฎหมาย

- 1.สนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง ปฏิญญา พิธีสาร และตราสารอาเซียนอื่นๆ ทั้งหมด ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ก่อนการมีผลใช้บังคับของกฎบัตรนี้ ให้มีผลใช้ได้ต่อไป
2. ในกรณีที่เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างสิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกอาเซียนภายใต้ตราสารดังกล่าวและกฎบัตรนี้ ให้ยึดถือกฎบัตรนี้เป็นอย่างสำคัญ

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย ข้อย่อยที่ข้อ 53 ต้นฉบับ

ให้ส่งมอบต้นฉบับภาษาอังกฤษของกฎบัตรนี้
ที่ลงนามแล้วแก่เลขาธิการอาเซียน
ซึ่งจะจัดทำสำเนาที่ได้รับการรับรองให้แก่รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย
ข้อย่อยที่ 54 การจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน

ให้เลขาธิการอาเซียนจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน
กับสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ
ตามข้อ 102 วรรค 1 ของ กฎบัตรสหประชาชาติ

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย ข้อย่อยที่ 55 สิทธิประโยชน์ของอาเซียน

ให้สิทธิประโยชน์และกองทุนขององค์การอยู่ในนามของอาเซียน
ทำ ณ สิงคโปร์ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน ปี ค.ศ. 2007

การลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน

สำหรับผู้นำในการลงนามในกฎบัตรอาเซียน มีรายนามต่อไปนี้

1. ฮัจญี ฮัสซานัล โบลเกียห์ มูอิซซัดดิน วัดเดาละห์ สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไน
2. สมเด็จพระอัครเสนาบดีเดโช ฮุนเซน นายกรัฐมนตรีของกัมพูชา
3. ดร.ชูซิโล บัมบัง ยูโตโยโน ประธานาธิบดีของอินโดนีเซีย
4. ท่านบัวสอน บุปผาวัน นายกรัฐมนตรีของลาว
5. ท่านดาโต๊ะ ชรี อับดุลลาห์ อาหมัด บาดาวี นายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย
6. พลโท เต็งเส่ง นายกรัฐมนตรีของเมียนมาร์
7. ท่านกลอเรีย มาคาปากัลเปอาร์โร ประธานาธิบดีของฟิลิปปินส์
8. ท่านลี เซียน ลุง นายกรัฐมนตรีของสิงคโปร์
9. พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีของไทย
10. ท่านเหวียน เติน ซุง นายกรัฐมนตรีของเวียดนาม